

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 grudnia 2012 r.

skargi G. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego

z dnia 18 czerwca 2010 r.,

wydanego w sprawie z powództwa G. K.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "T." w T.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

1) odrzuca skargę,

**2) oddala wniosek pełnomocnika powódki o przyznanie
zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce
z urzędu.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 18 czerwca 2010 r. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 22 kwietnia 2010 r., oddalającego powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, na podstawie którego prowadzona jest egzekucja przeciwko powódce.

W lipcu 2012 r. powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowy z dnia 18 czerwca 2010 r. oraz wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia tej skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c., skargę wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się. Termin ten jest nie tylko terminem procesowym, ale i terminem zawitym prawa materialnego i dlatego nie podlega przywróceniu na podstawie art. 168 i nast. k.p.c. (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia: 15 czerwca 2007 r., I CNP 28/07; 11 stycznia 2008 r., I BU 15/07; 7 kwietnia 2010 r., II BU 15/09)

Według art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę wniesioną po upływie terminu określonego w art. 424⁶ § 1 k.p.c.

Jak wynika z powyższych wyjaśnień, skarga powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowy z dnia 18 czerwca 2010 r. została wniesiona po upływie dwuletniego terminu określonego w art. 424⁶ §1 k.p.c. Jako spóźnioną i tym samym niedopuszczalną należało ją więc odrzucić na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Wniosek pełnomocnika powódki o przyznanie zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi Sąd Najwyższy oddalił, ponieważ wniesienie przez pełnomocnika z urzędu oczywiście bezzasadnego środka prawnego nie uzasadnia przyznania mu wynagrodzenia za usługi świadczone z urzędu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2011 r., V CZ 66/11, LEX nr 960548).